

FOXFONNA VANDRETUR MED GREEN DOG

Denne vandretur fører dig hen over Breinosa-fjeldet, og giver dig en fantastisk udsigt over Adventdalen og Isfjorden! Turen er i alt ca. 11 km og tager ca. 6 timer.

BREINOSA/FOXFONNA GLETSCHER

Breinosa-fjeldet (dansk: brednæse-bjerg), 818 m på sit højeste punkt, ligger på den sydlige side af Adventdalen, vest for Foxdalen i Nordenskiöld Land. Den blev besteget af A. Koller og assistenter fra Hoel og Staxrud-ekspeditionen den 13. august 1914 i forbindelse med geografiske undersøgelser. Foxfonna-gletscheren er et snefelt mellem Bolterskaret og Foxdalen, på Breinosa-bjerget. "Ræven" i Foxfonna refererer til den arktiske ræv, den eneste ræveart på Svalbard. KJELL HENRIKSEN nordlysobservatorium ligger på Breinosa-fjeldet lige bag mine nr. 7.

ADVENTDALEN

Adventdalen er en 30 km lang dal. Dalen udmunder fra fjeldene Slottet og Tronfjellet, under isbreerne Hellefonna og Drønbreen. Den løber vestover mod Adventfjord. Ser man med uret fra nordvest, er grenens dale: Mälardalen, Helvetiadalen, Eskerdalen, Janssondalen, Foxdalen, Bolterdalen, Todalen og Endalen. Dalen er stor og åben og dækker hovedsageligt vådområder, der skaber store sommerpladser til søfugle. Vegetationen giver græsningsarealer for Svalbard-rendyrene, og Svalbard-rype er også almindelig i dalene. Gennem dalen løber Adventdalselva, selve Adventfloden. På den sydlige side af dalen er der flere lukkede miner, og der går en vej til disse. Mine 7 er stadig i drift, 15 kilometer fra Longyearbyen.

FLORA I ADVENTDALEN

Der er mere end 160 arter af karplanter på Spitsbergen, hvoraf nogle er ret almindelige, f.eks. Nogle saxifrager og smørblomst arter. Der er ingen træer, som du vil genkende som sådan, selvom de tre pilearter er træer, i det mindste i botanisk tale. Den blomstrende tundra i Adventdalen tæller mange forskellige arter; nedenfor er en kort beskrivelse af nogle af de mest almindelige planter og svampe.

DVÆRGBIRK

(NO: Dverg birk): En birkeart, der hovedsageligt findes i tundraen i den arktiske region. Det er en ensartet busk, der vokser op til 1-1,2 m høj uden for Svalbard. Barken er ikke-skrællende og skinnende rød-kobberfarvet.

ALPIN BÆKKE SAXIFRAGE

(NO: Bekkesildre): En hvidblomstret urt fundet på bjergtoppe på den nordlige halvkugle og i arktiske områder. Den foretrækker fugtigt til vådt klippeområde, og et underlag rigt på kvælstof og organisk materiale, såsom fugleklipper og mosede tørvområder.

BJERGSORREL

(NO: Fjell syre): På Norges kyst er pollen fra denne plante fundet i tørvemoser, der er 12.600 år gamle, hvilket indikerer, at det må have været en af de første planter, der koloniserede området efter tilbagetrækningen af istidens gletsjere. Bladene fra bjergsorrel har en frisk syrlig smag og er rige på vitamin C. De blev brugt af inuiterne til at forhindre og helbrede skørbug og kan bruges i salater. De ovennævnte dele af planten er spiselige, når de koges. Planten er

vigtig for både insekter og større dyr, der lever af den i de arktiske og alpine områder, hvor den forekommer.

MOSSECAMPION ELLER CUSHION PINK

(NO: fjellsmelle): En lille bjergboende vildblomst, der er almindelig over hele højarktisk og på tundra. I puderne produceres der et internt, varmere klima med høje temperaturer, når solen skinner.

PURPLE SAXIFRAGE

(NO: rødsildre): En art af spiselige planter, der er meget almindelig over hele det højarktiske område. Den er endda kendt for at vokse på Kaffeklubben Ø i det nordlige Grønland, ved 83° 40'N, det nordligste sted, hvor planter kan vokse i verden!

FJELLRIDDERHATT / LEPISTA MULTIFORMIS

En brun / kødfarvet spiselig svamp, der har været brugt som delikatess på restauranter i Longyearbyen.

VÅRMUNKEHATT / MELANOLEUCA COGNATA

En stor, gulbrun svamp, der vokser alene eller i små grupper. Også spiselig.

ALMINDELIGT FUGLE OG DYRELIV I ADVENTDALEN

RENSDYR

Svalbard-rensdyr er den mindste underart af rensdyr. Hannerne vejer gennemsnitligt 65-90 kg, hunnerne 53-70 kg. Underarten er endemisk for Svalbard-øerne, hvor den har boet i mindst 5.000 år og er blevet godt tilpasset til det barske klima; den findes på næsten alle ikke-glacierede områder i øhavet. Disse rensdyr forbliver kortbenede og har relativt små, afrundede hoveder. Deres pels er også lysere i farve og er tykkere om vinteren end fastlandsrenen.

DEN ARKTISKE RÆV

Den arktiske ræv er en lille ræv, der er hjemmehørende i de arktiske regioner på den nordlige halvkugle og er almindelig i hele den arktiske tundrabiome. Den er godt tilpasset til at leve i kolde omgivelser. Det har en tyk pels, der er brun om sommeren og hvid om vinteren. Dens kropslængde spænder fra 46 til 68 cm. Den arktiske ræv jager på alle de mindre dyr, den kan finde, inklusive lemminger, ringsælunger, fisk, vandfugle og havfugle. Den spiser også bær, tang, insekter og andre

små ledde løse dyr. Arktiske ræve danner monogame par i avlssæsonen, og de vil forblive sammen for at opdrage deres unger i komplekse underjordiske huler. Lejlighedsvis kan andre familiemedlemmer hjælpe med at opdrage deres unger.

RYPER

Ryper er små, kyllingelignende fugle, der lever året rundt i de arktiske lande og oftest findes på tundra, gemt i klipper eller buske. De har to forskellige farver fjerdragt afhængigt af sæsonen. De er brune med mørke striber om sommeren, men helt hvide om vinteren. Disse ændringer i udseende er så de kan skjule, når de spiser. Om sommeren smelter de sammen i tundraplanterne og ligner skygger; om vinteren ligner de den snedækkede jord, de går på. Fordi sneugler kamufleres på samme måde, skal rypen være forsigtig, når den bevæger sig rundt for at spise. Hvis den ikke er det, vil ugleerne fange dem! Ryper kan flyve, men de kan normalt lide at gå langsomt og spise bær og blade fra tundraplanterne.

PINKFODSGÆS

(NO: Kortnebb gås): De første gæs ankommer i første halvdel af maj. Adventdalen er et meget

vigtigt samlingsområde for gæs i løbet af foråret. Flere tusinde bosætter sig her hvert år i sidste halvdel af maj. Op til næsten 10.000

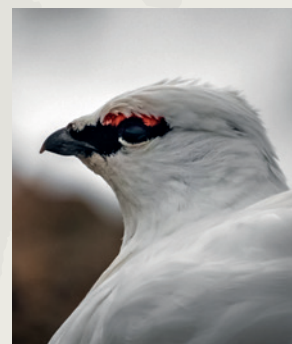
individer er set samtidig. Arten begyndte at yngle i de nedre dele af Adventdalen omkring 1990. Langt færre bliver her gennem efteråret. De sidste flokke flyver sydpå omkring den 20. september.

BARNACLE GOOSE

(NO: kvitkinn gås): De første individer ankommer i første halvdel af maj. Hundreder forbliver i området gennem foråret, mest i Adventdalen. Arten begyndte at yngle i området i slutningen af 1990'erne. I dag yngler flere hundrede par her, og dele af Adventdalen er et meget vigtigt område for arten; der blev registreret ca. 1.500 græsgæs her i 2004. Langt færre bliver i området i løbet af efteråret. De sidste flokke afgår normalt mellem 20. og 25. september.

PURPLE SANDPIPER

(NO: Fjæreplytt): Det er klart den mest talrige og mest udbredte art af strandfugle i Adventdalen og på hele Svalbard. De begynder typisk at ankomme i midten af maj for at starte ynglesæsonen, selvom nogle individer er ankommet noget tidligere i de senere år. Adventdal-deltaet er klart det vigtigste foderareal for denne art under både forår og efterårsmigrationen. Over 2.000 individer er talt i begyndelsen af juni og næsten 1.000 individer set i slutningen af september. Under efterårets samling i september og begyndelsen af oktober er det almindeligt at se over 400 individer. Nogle enkelte forbliver muligvis i området indtil udgangen af oktober, mere sjældent, ind i november.

+47 9400 2112 Kl. 9:00-16:00 (GMT+2)

post@greendog.no

greendog.no

